

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHELSEA 3878

NO. 283. — ŠTEV. 283.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 3, 1929. — TOREK, 3. DECEMBRA 1929.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 3878

VOLUME XXXVII. — LETNIK XXXVII.

TUDI POLJSKA BO "OSREČENA" Z DIKTATURO

Z OTVORITVIJO SEJMA SE BODO PRIČELI V POLJSKI REPUBLIKI EPOHALNI POLITIČNI RAZVOJI

Pilsudski upa, da se mu bo uresničila največja želja in da bo zopet postal diktator. — Sejm se bo v četrtek sestal ter bo pričel razpravljanju o proračunu za prihodnje leto. — Otvoritev je bila odgodena za trideset dni.

BERLIN, Nemčija, 2. decembra. — Poljski se bliža velika politična kriza.

Iz krize se zamorejo izcimiti tri posledice, med kojimi je najbolj verjetna ta, da bo maršal Pilsudski uvedel na Poljskem absolutno diktatorstvo.

Sejm (poljski parlament) se bo sestal v četrtek ter bo začel razpravljanje o proračunu za leto 1930.

Sejm bi se moral sestati že pred več tedni, pa je predsednik Ignace Moscicki odgodil otvoritev, ker se je par minut pred otvoritvijo pojavilo v zbornici sto Pilsudskijevih častnikov.

Predsednik Sejma Ignace Daszynsky je izjavil, da ne otvoriti Sejma, dokler se častniki ne odstranijo.

Pilsudski jih ni hotel poslati v stran, dasi je bil svoječasno dober prijatelj Daszynskega.

Daszynski se je nekaj časa preprial oziroma pogajal z voditeljem častnikov, ker pa slednji niso hoteli oditi, ni hotel otvoriti Sejma.

Daszynski bo spravil to zadevo v četrtek na program.

Kaj se bo iz vsega tega izčimlo, se zaenkrat še ne ve natančno, todo oni, ki dobro poznajo poljsko politiko, domnevajo, da bo se proglašil Pilsudski diktatorjem ter obdržal Moscickega kot predsednika Poljske.

Lahko se pa tudi pripeti, da bo Sejm razpuščen in da bodo razpisane nove volitve. To bi zelo ojačilo opozicijo.

"MISS MEXICO" OPROŠČENA

KAJ HOČEJO FRANCOZI?

Zenska, ki je bila proglašena kot najlepša Mehikanka, je usmrtila svoje moža, pa je bila oproščena.

MEXICO CITY, Mehika, 2. decembra. — Tukaj se je vrnil proces proti senori Mariji Terezi Landa di Vidal, ki je usmrtila svojega moža, generala Mojza de Vida.

Lani je bila Marija Tereza še dekle, ter je nastopila v Galveston, Texas, pri paradi lepotic kot "Miss Mexico".

Usmrtila ga je baje zato ker je izvedela, da se je general porobil z njim, ne da bi se postavno ločil od svoje prve žene.

Porotniki so se posvetovali le eno uro in ko so se vrnila z posvetovalnico, so izjavili, da je ne smatrajo krivim.

Pozneje je rekla časniškim poročalcem:

— Jaz se ne bom nikdar več poročila, ampak bom odšla v samoto. General je bil edini moški, ki sem ga ljubila.

General se je seznanil z njo in se v njo zaljubil, ko se je vrnila iz Galvestona kot zmagovalka.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

MOBILIZACIJSKI NAČRTI PRODANI ITALIJANOM

Jugoslovanski vladni u-službenci so prodali Italijanom važne mobilizacijske načrte. — Vlada noče te vesti niti zanikit, niti potrditi.

BEOGRAD, Jugoslavija, 2. decembra. — V petek in v soboto je bilo arrestrirano večino uradnikov, ki so zaposleni v železniškem ministru.

Obdeljeni so, da so prodali italijanskemu poslaniku v Beogradu važne jugoslovanske mobilizacijske načrte.

V vladnih krogih niso hoteli teha poročila niti potrditi, niti zanikit.

Skoraj vsi arrestranci so ruski emigranti, ki so vršili v železniškem ministrstvu pisarniška dela.

Pri tem se jim je baje posrečilo napraviti kopije tajnih dokumentov, v katerih je natančno določeno, kako naj bi se vršil promet po cestah in železnicah v slučaju mobilizacije.

Izdel jih je tovariš, ki se je čutil prikrajšanega pri delitvi na-grade.

GOVERNER ROOSEVELT POZDRAVIL BYRDA

ALBANY, N. J., 2. decembra. — Governer Roosevelt je posjal iz Warm Springs, Ga. commanderju Byrdovi pozdrav v Little Americo ter mu čestital k njegovemu uspešnemu poletu preko najbolj južne točke zemlje. Obenem je pozdravil vse udeležence ekspedicije.

POINCARE BO OBISKAL AMERIKO

PARIZ, Francija, 2. decembra. — Bivši predsednik in ministrski predsednik Francije Raymond Poincare bo obiskal Argentino in Brazilijo. Na svojem povratku se bo ustavil tudi v Združenih državah.

NEMCI ČAKAJO RUSKIH BEGUNCEV

BERLIN, Nemčija, 30. novembra. — Priprave za sprejem kmetov-beguncov iz Rusije so že popolnoma končane. Nemški Rdeči križ je posjal sedemnajst bolniških strežnic v Eydkuhnen na meji in druge v Swinemuende.

Te točke so naslednjene: Vsi narodi naj imajo pravico do takih sredstev, da si zagotovijo neodvisnost in varnost.

Vsek narod naj ima neodoljivo pravico do enakega zavarovanja soglasno z vrsto svojih dobav.

Velike sile, ki imajo na razpolago velike trgovske ladje, se zamejo v slučaju potrebe lažje oborožiti ter potrebujete sorazmerno manj orožja kot pa mali narodi.

Ko se omejuje vojaško ali mornariško silo katerkoli države, je treba v prvi vrsti vstopati možnejših možnih nasprotov.

Submarinov se ne sme odpraviti.

Submarini so namreč izrecno obrambno orožje.

Največje težave se bodo pojavile, ko se bo pojavilo vprašanje, kakšno mornarico naj imajo države, ki meje na Sredozemsko morje.

Francija hoče imeti v tem oziristi mnogino bojnih ladij kakor Italija.

AMERIŠKA VLADA PRIČELA POSREDOVATI

Državni tajnik Stimson ni vprašal za svet Liga narodov, pač pa le Veliko Britanijo, Japonsko, Francijo, Nemčijo in Italijo.

WASHINGTON, D. C., 2. decembra. — Ze drugi izza meseca julija je vladni Združeni držav pozvala Kitajsko in Sovjetsko Rusijo, naj minnim potom rešiti svoj sopron glede kitajske izločne železnice.

Tako Kitajska kot Rusija sta namreč podpisali Kelloggov paket, ki izključuje vojno kot sredstvo za uravnavo sporov med narodi.

Državni tajnik Stimson je rekel danes, da se te akcije ne smeta smatrati za vmešavanje ter je bila nota poslana šele zatem, ko je vprašala ameriška vlada za svet Veliko Britanijo, Japonsko, Francijo, Nemčijo in Italijo.

Z ačilno je, da o tem načrtu ni bila obveščena Liga narodov.

BERLIN, Nemčija, 2. decembra. Ameriški poslanik Schurman je predložil danes nemškemu zunanjemu uradu kopijo note, ki jo je poslala ameriška vlada Rusiji in Kitajski.

Schurman je izrazil upanje, da bo nemška vlada storila nekaj pogodbega.

Schurman pa ni dobil nobenega oficijelnega odgovora. Rečeno mu je bilo, da se mora Nemčija posvetovati z drugimi silami, predino bo odgovorila Združenim državam.

TRUPLO VZETO

IZ VODNJAKA

WILMINGTON, Anglija, 2. decembra. — Truplo William Salesa, starega tri in devetdeset let, ki je bil pokopan živ v vodnjaku, ki se je zadnji petek porušil, so izkopali danes. Sales je dal večkrat izraza želji, da bi umrl na homesteadu, kjer je živel več desetletij s svojo ženo. Mrs Sales, starca dva in osmedeset let, je stala več ur v mrazu poleg vodnjaka, ko so reševalci še vedno upali, da bodo našli starca še živega. V reševalni skupini je bil tudi en sin, star 62 let.

EMIL LOUBET OZDRAVEL

VALENCE, Francija, 2. decembra. — 92-letni Emil Loubet, bivši predsednik francoske republike, je popolnoma okrevl od težke bolezni, ki ga je mučila zadnje mesec.

CLANI AVSTRIJSKEGA HEIMWEHRA

Slika nam kaže glavarje avstrijske fašistične organizacije Heimwehr. Večinoma vse so bivši avstrijski vojvode in nadvojvode.

MLAD JETNIK ZABODEN V SING SINGU

Nihče noče povedati, kdo je štirikrat zabodel 17-letnega Rubina Kaminetzkyja, ki je bil obsojen na petnajst let ječe.

OSSINING, N. J., 2. decembra. — Ko je bilo včeraj na dvorišču kaznilične Sing Sing kaznjenec, se je naenkrat zgrudil na ta se demajstret Rubin Kaminetzky, ki je bil obsojen na petnajst let ječe.

Zadet je bil štirikrat zbadol v pris. Pazniki so pohiteli k njemu ter ga odvedli v bolnišnico, todo petnajst minut kasneje je bil mrtve.

Drugi pazniki so začeli zasliševati jetnike, ki so se mudili v bližini, ko je bil zavrnjen umor, toda nihče ni hotel ničesar izdati.

Varden Lawes je pozneje izjavil, da si je mogel nož prilastiti le kdo izmed onih, ki so zaposleni v jetniški usmarni.

Na podlagi te sumnje so ostro zasliševali štiri jetnike, toda izvedeni niso ničesar.

Kaminetzkyja so smatrali za izdajalca, oziroma za cloveka, ki je ovajal svoje tovariste.

TUNNEY IN ŽENA SE BOSTA DANES VRNILA

Danes opoldne bo dospel v Ameriko s parikom "Vulcania" svetovni boksarski šampyon Gene Tunney.

Toda takoj, ko bo stopil na tla, bo imel že tožbo na vratu. Neka lepotica iz južnih držav zatrjuje, da jo je zasnubil, nakar se je z drugo poročil. Razočarana nevesta hoče imeti milijon dolarjev odškodnine.

SOVJETI ZAPRLI PRINCESINJO

PRINCESINJO

LONDON, Anglija, 2. decembra. — Semkaj je prišlo sporočilo, da je ruska tajna policija zaprla v Moskvi princesinjo Sofijo Lieven. Ona je sestra Lady Studd, žene prejšnjega londonskega župana, kojega tarmen je ugashnil pretekli mesec ter hčerka pokojnega princa Paul Lievena, velikoga ceremonijskega mojstra ruskega carskega dvora. Zaprlji so jo, ker je čitala biblijo otrokom delavskih družin.

Med njimi so prostozidarji, katališki duhovniki, profesorji in drugi inteligenčni.

LAŠKI KRALJ BO OBISKAL PAPEŽA PIJA

V glavnem mestu se je zbral na tisoče, radovednežev, ki hočejo biti prične nenačadnega pripora.

RIM, Italija, 2. decembra. — Danes je bilo uradno objavljeno, da bošča v četrtek italijanski kralj in kraljica obiskala papeža Pija.

Svečan sprejem se bo zvrnil ob enajstih dopoldne. Zadeva bo v zvezzi z velikimi svečanostmi. V Rimu je zbralo na tisoče radovednežev, ki hočejo biti priča tega nenačadnega pripora.

Kraljevi par bosta spremljala zunanjih minister in prefekt kraljeve palace. Najmanj petstotisip ljudi bo navzočih, ko se bosta kralj in kraljica podala v svečanem spredu h papežu.

To bo prvi po šestdesetih letih, da bo kralj italijanski kralj obiskal papeža v Vatikanu.

BOLJŠA PLAČA ANGLEŠKIH MINISTROV

Ministrskemu predsedniku bo zvišana plača od \$25,000 na \$40,000. — Trem bo plača znižana.

LONDON, Anglija, 2. decembra. — Angleški ministrski predsednik J. Ramsay MacDonald ni zadovoljen s svojo plačo, pa tudi plačo, ki jo dobivajo nekateri njegovi tovarisi, se mu ne zdi zadostna.

Vsledtega bo imenovan poseben parlamentarni odbor, sestavljen iz zastopnikov vseh strank, ki bodo ugotovili, če so člani kabineta dovolj ali če so premalo plačati.

Za ministrskega predsednika je določenih \$25,000 na leto. Mac Donald jih hoče imeti \$40,000.

Nadalje zahteva, naj se osmim ministrom zviša plača, deset naj jih dobiva plačo kot dosedaj, dočim je treba trem ministrom plačo znižati.

ATENTAT NA ALBANSKEGA MINISTRA

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Louis Benedik, Treasurer

Frank Sakser, President
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"G L A S N A R O D A"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko Za New York za celo leto \$7.00
in Kanado \$6.00 Za pol leta \$3.50
Za pol leta \$3.00 Za inozemstvo za celo leto \$7.00
Za četr leta \$1.50 Za pol leta \$2.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzetenih nedelj in praznikov. Dopolni brez podpisa in osebnosti se ne priobcujejo. Denar naši se bavogli pošljati po Money Order. Pri spremembah kraja naročnikov, trudimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznamo, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3378

MANDŽURIJA.

Eden razlogov, zakaj se sile tako dolgo obotavlajo uveljaviti praktične odredbe, da uravnajo spor med Rusijo in Kitajsko, je, da je slučaj preveč komplikiran.

Kriza je bila pospešena tekem pretekle sponladni, ko so Kitajci odpustili Ruse, ki so skupno s Kitajci upravljalii izza leta 1924 železnice ter se polastili vse lastnine in pri tem aretirali številne Ruse.

Kitajska je trdila, da je bil vzrok te akcije rusko kršenje pogodb iz leta 1924, katere sta sklenili moskovska vlada na eni, kitajska in mukdenska vlada pa na drugi strani, ker so se Ruse poslužili komunistične propagande in drugih aktivnosti, ki so sovražne najboljšim interesom Kitajske.

Iz pričevanj, ki so prišla od tedaj naprej na dan, je mogoče le malo dvomiti, da so se Ruse, kot običajno, poslužili sleherne prilike da pospešijo svoje lastne načrte v Mandžuriji.

Pa tudi, če bi bili krivi sleherne obdolžbe, bi ne bil to še nikak razlog za sumarično zaplenjenje ruske iztočne železnice. Rusija seveda ne more sprejeti nato sledče okupacije železnice v svoje lastne izključenje, čeprav je njena pravica, da je sovdeležena pri upravi, vsaj sporna.

Tako Kitajska kot Rusija trdita, da je temelj njih zahitev pogodba iz leta 1924.

Ta pogodba je določala skupno lastništvo in operacijo kitajske iztočne železnice, a dajala Kitajcem pravico, da odkupijo ruske interese. Tekom prvih dveh let in pol po tej pogodbi so bili Ruse zelo oblastni v svojih poskusih, da kontrolirajo to železnicu ter porabijo zase njene dohodke.

V poznejšem delu leta 1926 pa so se pričele stvari obračati in Kitajci so vedno bolj in bolj ogrožali Ruse, dokler jih niso konečno prepodili tekem zadnje sponladni.

Z postavnega in diplomatskega vidika je vprašanje še bolj komplikirano radi prejšnje zgodovine kitajske iztočne železnice.

Prvotne koncesije je dala cesarska Kitajska carski Rusiji v dobri veri in s polnim poznavanjem tega, kar je rizkirala.

Rusi so zgradili železnicu ter jo obraviali v svoj lastni dobiček in v dobiček Kitajske.

Vsled rusko-japonske vojne je prešel južni del koncesije v roke Japonski, ter tvoril del tega, kar predstavlja sedaj južno-mandžurski železniški sistem.

Ko se je caristična vlada izjavila leta 1917, so prevezeli upravo ruske iztočne železnice zavezniki pod ameriškim ravnateljem.

Leta 1919 so se sovjetti v nenadnem napadu idealizma, odpovedali svoje pravice do Kitajske iztočne železnice v prilog Kitajski. V naslednjem letu pa so se pričeli kesati sovjetti svoje odpovedi in do leta 1924 so zopet trdili, da imajo pravice do najmanj polovice delne s Kitajci.

S tem pa so popolnoma ignorirali prejšnje pravice, koncesije in druge stvari, kojih večino so poverili organizaciji ruskega izvora in francoskega kapitala, ki je znana kot Rusko-Azijska Banka.

Če so tozadevne pravice še obvezne, so nato sledče pogodbe vsaj dvomljive vrednosti.

SREDSTVO ZA OLAJŠANJE

Korpulentne dame v Buenos Airesu so brale pred kratkim z zadoščenjem oglas v listih, ki je sporočal, da jih neki specialist v eni uri olajša za dva kilograma. Vse polno takšnih dam se je znašlo do ločenega dne v njegovem stanovanju. Tu jih je sprejemala specijalistka, ki jim je velela, da se morajo najprvo sleči do golega, potem pa je vsaki pacientki izbrati srečno pojasnila. "Zdravnik" in njegove strežnice ni bilo namreč nikjer več. In ž njima so izginala listova strežnica, ki jim je velela, da se morajo najprvo sleči do golega, potem pa je vsaki pacientki izbrati srečno pojasnila. Za srečno pojasnila je bilo.

Dopisi.

Sharon, Pa.

Klub naši starci in precej veliki naselbini se le malo sliši o nas. Ta izgleda v tem oziru, kot bi se nikoli nič ne pripelilo pri nas. Torej odočil sem se jaz, da malo površno poročam.

Tukaj imamo več podpornih društev in je umevno, da smo imeli preko, poletja tudi več veselic oziroma piknikov. Vse prireditve so vršile v najlepšem redu. Smejo trditi, da smo Slovenci pravi mojstri v prirejanju veselic.

Pri dobro znani družini Franko so imeli srebrno poroko. Kar nas zivi rojakov v tem delu, namreč na North Sharon, smo bili vsi povabljeni po otrocih Mr. in Mrs. Franck. Ker je družina Franko med rojaki tako priljubljena, smo se udeležili omenjene prireditve z malimi izjemami vsi. Zares je bila prava ohcit. Mr. in Mrs. Franko vsi želimo, da bi dočakala in nas povabila tudi na zlati jubilej.

Večkrat dobim pisma od rojakov, ki me vprašujejo, kako gre tukaj z delom. Naznanjam, da je v tej okolici brezposelnost velika in je dosti delavcev brez dela. Dostil družin je močno prizadet, kajti zima je tukaj, dela pa nobenega nikjer za dobiti in še vedno in tovarni ljudi cipušajo, kot je razvidno iz časopisa, in drugod tudi ninič bolje.

Naj še omenim, da se je tu poročila 6. novembra t. l. Karolina Smith ml., hči tu dobro znanem družine Joe' in Karoline Smith. Svatba je bila na domu nevestinih staršev. Ženin je doma iz Detroita, Mich. Svatbo se nisem udeležil, kot mi je bilo pa povedano, so se na svatbi imeli prav imenitno. Rečem tudi to, da je bila Karolina Smith izorno v pridno dekle. Upam, da bo tudi skrbna gospodinja. Odgovarovala sta takoj v Detroit in bosta tudi tam stanovala, ker je on tam zaposlen pri Ford Motor Co.

Pozdrav!

Mihail Lenarcic.

Barberton, Ohio.

Koncert, katerega je tu priredil gospod Banovec, je uspel nad vse pričakovanje. Pripravljalni odbor tukaj pričakoval take udeležbe. Rojaki so posetili koncert v najboljšem številu. Prišli so iz vseh bližnjih naselbil in še celo iz oddaljene Makadora, jih je bilo nekaj. Prislo je tudi več naših priatelej iz Girard, Ohio, zakar jim najlepša hvala.

V dvorani je bilo preko 200 sedežev, ki so bili vsi zasedeni, in dosti ljudi je moralo stati, kar se pri nas redko kdaj zgodi.

Prijemite rojake na tem mestu najlepšo hvalo od tukajnjega pevskoga zborja. S tem, da ste posetili takoj koncert v tako obilnem številu, sta dokazali, da še vedno čutite za najlepše kar imamo Slovenc, to je našo lepo slovensko pesem. Zato hvala vam!

Najlepša hvala Mr. Jožefu Rihtru ter Mr. Frank Likoviču za veliko pomoč, katero sta nam nudila oni večer.

Gospod Banovec je umetnik prve vrste. Takoj s prvo pesmijo si je pridobil občinstvo. Ploskanju ni hotela biti konca. Najbolj so občinstvu ugajale naše narodne pesmi, katere je pel g. Banovec oblesen v narodni nošti. Prav vsak je moral peti dvakrat, kar se pri g. Šubelju ni zgodilo.

Prijemite gospod Banovec v imenu vseh navzočih najlepšo hvalo.

Po koncertu se je več rojakov izrazilo, da bo treba g. Banovca še enkrat povabiti in ako se razmere nekaj boljje delati, bomo to storili.

To dvanajstih smo bili v dvorani, potem se je prostota zabava nadaljevala pri rojaku Garbor, kjer se nas je po toliko sešlo, da smo bili natlačeni kot sardine v škatilji.

Vsekodaj smo bili že srečni, da smo proti Clevelandu. Dasi je od tu do Clevelandu le pičilo uro z avtomobilom, je bil rojak Garbor po

IŠČE SE
IZVEŽBANA KUHARICA ZA VODSTVO RESTAVRACIJE V manjšem mestu. Prednost imajo samke, ali pa tudi vodje z odraslimi otroci. Za pojasnila pišite na:

A. S. V. E. T.
82 Cortlandt St., New York City.
(4x 3,5,7&9)

(4x 30&2,3)

KRATKA DNEVNA ZGODBA

EMIGRANTI

Ivan Mihajlovič Petrovski, bivši mornariški častnik, je opazil med setnico, da bo ura že skoro dve in da bi bil čas obedovati. Pred kratkim so mu povalili novo rusko restavracijo in je sklenil, da gre tja. Kmalu je sedel v majhnici, tesni, toda mihiči gostilniški sobi. Dlalo je se po svetli barvi, zelenji juhi in damskem parfumu. Tega pa niso razstreljali gostje, temveč natakarice, kajti v tem lokalu so imeli žensko posrežbo. Petrovski je sedel v kot in začel študirati jedilni list. Fini vonj francoskih parfemov ga je razburjal. Kakor se name večkrat zgodi ob vonjavah, so ga mahoma obšli spominji. Petrograd pozimi, plesna dvorana, zveznični ritem mažurke in...

"Dana imam tu... večerno službo..." je odgovoril s turobnim našmehom "plačilni". "Kaj smem prinesi?"

Natačija je večerjo in ko je odšla, je našel poleg njenega krožnika desetak. Zdelo se mu je, da je ta denar poznal.

Dvignila je glavo: "Ivan Mihajlovič! Vi?"

"Videla! Vidi! Vidi!" je vzkliknil Petrovski predneseno.

Ama Ivanovna! Vi?" je vzkliknil Petrovski predneseno.

Ama Ivanovna je stala pred njim v bolnični predpansku in ustnicu so je ji stisnilo v turoben nasmej.

Dvignil se je in ji podal roko.

"Ali se še spominjate na morjanški plez? Na Petrograd pozimi?

? Moj Bog! Nisem pričakoval da vas srečam tu! Kako vam gre...

"Hvala, saj vidite... delam... in vam?"

"Cisto dobro... Jaz..."

"Kaj vam torej prinesem? Juho z zdobom? In potem?"

Sla je in se je vrnila s krožnikom vroče juhe. Pomenek ni bil mogoč, ker je stregla tvoji sošednim mitam. Pokosil je, plačal, pomisliši in položil v leg krožnika deset dinarjev napitnine, čeprav je to presegalo njegov finančni položaj.

Potem je šel. Žečer je stopila Ana Ivanovna, odeta v čisto mičen kozuhovinast plas in z dražestnimi, čeprav cenenimi lakastimi čevljekmi na nogah, v neko restavracijo, da bi večerjala. Tu pa tam si je privoščila ta luksus po težkem dnevnem delu. Nihče ne bi v njej

sposna natakarice. "Plačilni! Je dilni list!" je dejala.

Eleganten plačilni natakar je prisikalo, se sklonil nadnju, ko je proučevala jedilni list, in vprašal:

"Kaj želi gospa?"

Dvignila je glavo: "Ivan Mihajlovič! Vi?"

"Videla! Vidi! Vidi!" je vzkliknil Petrovski predneseno.

Ama Ivanovna je stala pred njim v bolnični predpansku in ustnicu so je ji stisnilo v turoben nasmej.

Dvignil se je in ji podal roko.

"Ali se še spominjate na morjanški plez? Na Petrograd pozimi?

? Moj Bog! Nisem pričakoval da vas srečam tu! Kako vam gre...

"Hvala, saj vidite... delam... in vam?"

"Cisto dobro... Jaz..."

"Kaj vam torej prinesem? Juho z zdobom? In potem?"

Sla je in se je vrnila s krožnikom vroče juhe. Pomenek ni bil mogoč, ker je stregla tvoji sošednim mitam. Pokosil je, plačal, pomisliši in položil v leg krožnika deset dinarjev napitnine, čeprav je to presegalo njegov finančni položaj.

Potem je šel. Žečer je stopila Ana Ivanovna, odeta v čisto mičen kozuhovinast plas in z dražestnimi, čeprav cenenimi lakastimi čevljekmi na nogah, v neko restavracijo, da bi večerjala. Tu pa tam si je privoščila ta luksus po težkem dnevnem delu. Nihče ne bi v njej

sposna natakarice. "Plačilni! Je dilni list!" je dejala.

Eleganten plačilni natakar je prisikalo, se sklonil nadnju, ko je proučevala jedilni list, in vprašal:

"Kaj želi gospa?"

Dvignila je glavo: "Ivan Mihajlovič! Vi?"

"Videla! Vidi! Vidi!" je vzkliknil Petrovski predneseno.

Ama Ivanovna je stala pred njim v bolnični predpansku in ustnicu so je ji stisnilo v turoben nasmej.

Dvignil se je in ji podal roko.

"Ali se še spominjate na morjanški plez? Na Petrograd pozimi?

? Moj Bog! Nisem pričakoval da vas srečam tu! Kako vam gre...

"Hvala, saj vidite... delam... in vam?"

"Cisto dobro... Jaz..."

"Kaj vam torej prinesem? Juho z zdobom? In potem?"

Sla je in se je vrnila s krožnikom vroče juhe. Pomenek ni bil mogoč, ker je stregla tvoji sošednim mitam. Pokosil je, plačal, pomisliši in položil v leg krožnika deset dinarjev napitnine, čeprav je to presegalo njegov finančni položaj.

Potem je šel. Žečer je stopila Ana Ivanovna, odeta v čisto mičen kozuhovinast plas in z dražestnimi, čeprav cenenimi lakastimi čevljekmi na nogah, v neko restavracijo, da bi večerjala. Tu pa tam si je privoščila ta luksus po težkem dnevnem delu. Nihče ne bi v njej

sposna natakarice. "Plačilni! Je dilni list!" je dejala.

Eleganten plačilni natakar je prisikalo, se sklonil nadnju, ko je proučevala jedilni list, in vprašal:

"Kaj želi gospa?"

Dvignila je glavo: "Ivan Mihajlovič! Vi?"

"Videla! Vidi! Vidi!" je vzkliknil Petrovski predneseno.

Ama Ivanovna je stala pred njim v bolnični predpansku in ustnicu so je ji stisnilo v turoben nasmej.

Dvignil se je in ji podal roko.

"Ali se še spominjate na morjanški plez? Na Petrograd pozimi?

? Moj Bog! Nisem pričakoval da vas srečam tu! Kako vam gre...

"Hvala, saj vidite... delam... in vam?"

"Cisto dobro... Jaz..."

"Kaj vam torej prinesem? Juho z zdobom? In potem?"

Sla je in se je vrnila s krožnikom vroče juhe. Pomenek ni bil mogoč, ker je stregla tvoji sošednim mitam. Pokosil je, plačal, pomisliši in položil v leg krožnika deset dinarjev napitnine, čeprav je to presegalo njegov finančni položaj.

Potem je šel. Žečer je stopila Ana Ivanovna, odeta v čisto mičen kozuhovinast plas in z dražestnimi, čeprav cenenimi lakastimi čevljekmi na nogah, v neko restavracijo, da bi večerjala. Tu pa tam si je privoščila ta luksus po težkem dnevnem delu. Nihče ne bi v njej

sposna natakarice. "Plačilni! Je dilni list!" je dejala.

Eleganten plačilni natakar je prisikalo, se sklonil nadnju, ko je proučevala jedilni list, in vprašal:

"Kaj želi gospa?"

Dvignila je glavo: "Ivan Mihajlovič! Vi?"

"Videla! Vidi! Vidi!" je vzkliknil Petrovski predneseno.

Ama Ivanovna je stala pred njim v bolnični predpansku in ustnicu so je ji stisnilo v turoben nasmej.

Dvignil se je in ji podal roko.

"Ali se še spominjate na morjanški plez? Na Petrograd pozimi?

? Moj Bog! Nisem pričakoval da vas srečam tu! Kako vam gre...

"Hvala, saj vidite... delam... in vam?"

"Cisto dobro... Jaz..."

"Kaj vam torej prinesem? Juho z zdobom? In potem?"

Sla je in se je vrnila s krožnikom vroče juhe. Pomenek ni bil mogoč, ker je stregla tvoji sošednim mitam. Pokosil je, plačal, pomisliši in položil v leg krožnika deset dinarjev napitnine, čeprav je to presegalo njegov finančni položaj.

Potem je šel. Žečer je stopila Ana Ivanovna, odeta v čisto mičen kozuhovinast plas in z dražestnimi, čeprav cenenimi lakastimi čevljekmi na nogah, v neko restavracijo, da bi večerjala. Tu pa tam si je privoščila ta luksus po težkem dnevnem delu. Nihče ne bi v njej

sposna natakarice. "Plačilni! Je dilni list!" je dejala.

Eleganten plačilni natakar je prisikalo, se sklonil nadnju, ko je proučevala jedilni list, in vprašal:

"Kaj želi gospa?"

Dvignila je glavo: "Ivan Mihajlovič! Vi?"

"Videla! Vidi! Vidi!" je vzkliknil Petrovski predneseno.

Ama Ivanovna je stala pred njim v bolnični predpansku in ustnicu so je ji stisnilo v turoben nasmej.

Dvignil se je in ji podal roko.

"Ali se še spominjate na morjanški plez? Na Petrograd pozimi?

? Moj Bog! Nisem pričakoval da vas srečam tu! Kako vam gre...

"Hvala, saj vidite... delam... in vam?"

"Cisto dobro... Jaz..."

"Kaj vam torej prinesem? Juho z zdobom? In potem?"

Sla je in se je vrnila s krožnikom vroče juhe. Pomenek ni bil mogoč, ker je stregla tvoji sošednim mitam. Pokosil je, plačal, pomisliši in položil v leg krožnika deset dinarjev napitnine, čeprav je to presegalo njegov finančni položaj.

Potem je šel. Žečer je stopila Ana Ivanovna, odeta v čisto mičen kozuhovinast plas in z dražestnimi, čeprav cenenimi lakastimi čevljekmi na nogah, v neko restavracijo, da bi večerjala. Tu pa tam si je privoščila ta luksus po težkem dnevnem delu. Nihče ne bi v njej

sposna natakarice. "Plačilni! Je dilni list!" je dejala.

Eleganten plačilni natakar je prisikalo, se sklonil nadnju, ko je proučevala jedilni list, in vprašal:

"Kaj želi gospa?"

Dvignila je glavo: "Ivan Mihajlovič! Vi?"

"Videla! Vidi! Vidi!" je vzkliknil Petrovski predneseno.

Ama Ivanovna je stala pred njim v bolnični predpansku in ustnicu so je ji stisnilo v turoben nasmej.

Dvignil se je in ji podal roko.

"Ali se še spominjate na morjanški plez? Na Petrograd pozimi?

? Moj Bog! Nisem pričakoval da vas srečam tu! Kako vam gre...

"Hvala, saj vidite... delam... in vam?"

"Cisto dobro... Jaz..."

"Kaj vam torej prinesem? Juho z zdobom? In potem?"

Sla je in se je vrnila s krožnikom vroče juhe. Pomenek ni bil mogoč, ker je stregla tvoji sošednim mitam. Pokosil je, plačal, pomisliši in položil v leg krožnika deset dinarjev napitnine, čeprav je to presegalo njegov finančni položaj.

Potem je šel. Žečer je stopila Ana Ivanovna, odeta v čisto mičen kozuhovinast plas in z dražestnimi, čeprav cenenimi lakastimi čevljekmi na nogah, v neko restavracijo, da bi večerjala. Tu pa tam si je privoščila ta luksus po težkem dnevnem delu. Nihče ne bi v njej

sposna natakarice. "Plačilni! Je dilni list!" je dejala.

Eleganten plačilni natakar je prisikalo, se sklonil nadnju, ko je proučevala jedilni list, in vprašal:

"Kaj želi gospa?"

Dvignila je glavo: "Ivan Mihajlovič! Vi?"

"Videla! Vidi! Vidi!" je vzkliknil Petrovski predneseno.

Ama Ivanovna je stala pred njim v bolnični predpansku in ustnicu so je ji stisnilo v turoben nasmej.

Dvignil se je in ji podal roko.

"Ali se še spominjate na morjanški plez? Na Petrograd pozimi?

? Moj Bog! Nisem pričakoval da vas srečam tu! Kako vam gre...

"Hvala, saj vidite... delam... in vam?"

"Cisto dobro... Jaz..."

"Kaj vam torej prinesem? Juho z zdobom? In potem?"

Sla je in se je vrnila s krožnikom vroče juhe. Pomenek ni bil mogoč, ker je stregla tvoji sošed

MAŠČEVALNA LJUBEZEN

Francoski spisal Georges Ohnet.

Za Glas Naroda pripredil G. P.

(Nadaljevanje)

Trelauer je ljubil preveč ter je tako velikodušen, da se vas ne more spomniti drugače kot z velikim sočutjem. V svojih čustvih, do vas ni prav niti izpremenil, njegova nežnost je ostala in tudi njegovo pogrešanje. O vas govorji vedno kot o ljubljeni ženi, katero je izgubil ter bo jokal za njo do zadnjih ure. V vaši sobi je ostalo vse takot, kot je bilo na dan odpotovanja in tudi pri mizi vam se vedno pogrešuje. Služabništvo ima ukaz javiti vsem obiskovalcem, da ste odpovedali, da pa se boste kmalu vrnili. Svetu nasproti je znal utrditi vero, da se mudite začasno po sveti teti na gradu Fonsette. Vsled tega domnevajo ljudje, da ste bolni na živilih. Potem ko vas je edel s tako ljubezijo, bi ga morali vsaj od daleč ščititi in braniti. On je storil vse, kar je bio v njegovih močih.

Anina, ki je postalna bleda kot smrt pri teh nepričakovanih razkritijih, je vprašala plaho:

— All upa, da se bom vrnila k njemu? — Ne, milostljiva gospa, — je odvrnil Bernaut resno. — On vas eni previsoko, da bi domnevral, da bi ne mogli izvršiti sklepa, katerega ste storili s tako okruto samovoljo. On ne vrjame, da ste uničili njeno življenje radi mimočoče muhe. Pozna vaš ponos in ve, da vam bo mogoče prostovoljno obrniti se na poti, po kateri hodite. Zapustili ste dolžnost radi ljubezni in ona upa, da bo ljubezen nudila nadomeščilo za vse, kar ste žrtvovala.

Anina je povesila glavo.

Bilo je, kot da je Bernaut s temi par besedami izrekel nad njo sodbo. Da, on je govoril resnico. Obsojena je bila, da nikdar več ne napravi koraku nazaj, če bi ne hotela sprejeti nase najbolj poniževalnega preklica. Ušla je zakonu, da isče ljubezen in sedaj je zahtevala njen čast in njen ponos živeti ljubezni — ali pa umri na njej.

Za njo sta obstajali le dve možnosti, — živeti ali umreti vsled ljubezni in Trelauer je sam nislil tako ter jo "pustil" proglašiti to. On ni dopustil možnosti, da bi jo poraz njenega srca privedel nazaj k njegovemu srcu, kajti poznal je, da je kot zelo ponosno, preveč ponosno, da bi se ponizala pred možem, katerega je kruto žalila.

On jo je objokoval nežno, brezupno in poželjivo, vendar pa je hotela, da ohrani spoznanje do same sebe. Sože ter skrb za njen slovesni tribut, katerega je plačeval svoji slabosti kot mož in soprog. Ni imel moči, da bi sovražil, a ni prenesel, da bi bila prezirana, čeprav je vedel, da je zavedno popolnoma izgubljena ranj.

Anina se je počasi pogledala po celu z roko, kot da hoče prepodbiti nejubno jih sliko, ki ji je predstavila mirno hišo, polno varnosti in udobnosti, katero je nekega dne zapustila v blazni zaslepjenosti. Ozira se je po vrtu, polnemu cvetja, na sinje morje ter na vsakdanjo, majhno hišico za njenim hrbtom, v kateri bo stanovala neka druga, kakor hitro se bo izselila. Zadušila je vzdihljaj ter skušala obvladati svoje misli, kajti prepad med takrat in sedaj je bil preveč grozen. Ni hotela, da bi Bernaut uganil njene misli. Prisilila je svoj pogled, da je bil stalen ter je zopet obnovila pogovor.

— Vi ste torej prišli semkaj, da se trgovski pogajate z menoj, govorila je vprašala.

— Da, bilo mi je na tem, da vam nudim pojasnila, za katerega ste prisili v svojem pismu. Ali me hočete poslušati?

— Gotovo, če ni stvar preveč komplikirana za moj razum!

— Izvazno inostavna je.

Pri tem je potegnil iz svojega prsnega žepa večje število papirjev, katere je razprostirl po vrtni mizici, kjer je ležala tudi kniga Anine.

— V zakon se prinesla dvanajst stotin tisoč frankov v vrednosti listin ter doto, vredno šestdeset tisoč frankov. Dvanajst stotin tisoč frankov je torej vaša lastina, ker se niste poročila za skupnost imetja. Ta denar je vaš mož naložil v banko in tam se nahaja še sedaj...

Anina se je vmešala v pogovor.

— Od teh dvanajstih stotin tisoč frankov imam torej le obrestiti?

— Popolnoma pravilno. Sedem in štirideset tisoč frankov letnih interesov. Ce bi bil gospod Trelauer zmožen vložiti to sveto v banki, bi se dosedel brez dvom, že podvojila, a on se je strogo držal določb poročnega kontraktu. Vsled tega imate vsako leto na razpolago nekako petdeset tisoč frankov, ki so vaša lastina, katerih pa ne morete dvigniti brez podpisa svojega moža.

— Odkop da prihaja denar, katerega dvigujem že več kot eno leto pri bančni trdvi Barante?

— Iz hiše Trelauer, — je odvrnil Bernaut hladno.

— Od mojega moža? Z denarjem svojega moža sem...

Ni dokončala svojega stavka. Vse tekoj je pretresla mrzlica, tako neznosna se je, da je zdelila ta grozna resnica. Bernaut se je delal kot da ne zapazi njene bledote ter je nadaljeval z pojasnilo.

— Na dan odpotovanja ste dvignili sveto sto in petdeset tisoč frankov pri banki in vso, katere vam je izplačala trdka Silvestri & Barante znašajo osemesto in trideset tisoč frankov. Vsled tega ste potegnili od nas devet sto in osemdeset tisočakov in čeke za to vam lahko predloži trdka Trelauer.

— Jaz vendar nisem imela nikdar namena, da bi postala dolžnica svojega moža! — je vzkliknila Anina, tresčo se od groze. — Vse to hočem plačati. Nitesar nočem ostati dolžna! Misel, da bi ga oškodovala le za en frank, bi mi bila naravnost neznotna!

— Ne delajte vendar toliko trušču radi par stotisoč frankov, milostna gospa! — je odvrnil Bernaut, ki se je otožno smehjal. — Vi ste Trelauerju povsem drugače škodovali. Če bi bilo v njegovih močih kupiti z zlatom nazaj vaše srce, bi bil on danes reven mož, — a srečen.

— Ah, vi me morate prav razumeti, gospod Bernaut. Da igra denar sploh kako vlogo med mojim možem in menoj, ne spravlja v zelo čuden položaj in moje srce je ogorčeno proti temu! Lahko sem izdala svojega moža, a izkorističati ga nočem. To morale čutiti z menoj vred! Neznotna mi je misel, da bi mož pokazal napram meni tako radost, dočim sem jaz...

Udarila je skupaj roki ter ogorčeno vzkliknila:

— Ta velikodušnost je sramotna zame! Ponižuje me do vlačuge! — Milostna gospa, — je odvrnil Bernaut neginjen, a spošljivo, — vi ne poznata pravilno mojega prijatelja. Podčakavate mu misli, katerih ni nikdar gojil. Ko ste potrebovali denar ste izstavili ček na njegovo hišo, in on jih je plačal. Kaj bi rekli, če bi zabranili izplačevanje vspričo občutkov, katerim dajete izraza prav sedaj? Ali bi mu ne očitali, da ravna nepošteno? Ali ce bi vam skušal odrediti sredstva do življenja, da se osveti za bol, katero ste mu povzročili? Ali ni ravnal, kot sta mu ukazovala njegov razum in sreča in kot mu je narekovala njegova tenkočutnost? Dostavljai, da ne bo nikdar občival, če vztraja pri svojih nazorih in obsojaje ga tako, kot se vam zlubi!

Anina je sedela tam, s povešeno glavo in z očmi, ki so bile nepremenljivo zapletene v tla. Zadnje besede Bernauta so spravile do polnega umevanja, kako nempremisljeno in lahkobiljeno je bilo njen ravnanje tekom zadnjega leta. Videla je kako je materialno in moralno prekašal ta Trelauer. Vsled tega je rekla po kratkem razmisliku:

(Dalej prihodnjic.)

LJUBEZEN ZA 5 MILIJONOV MARK

Civilni senat nemškega državnega sodišča je izrekel končno sodbo v prav tako značilnem kazor piskantnem procesu.

Grofica von L. je imela do leta 1914. ljubezen razmerje v nekim nemškem princem, ki je tega leta zasedel prestol v svoji državici. Tiskat se je razmerje končalo, a že prej je bil princ svoji ljubici določil za takšen slučaj odškodnino 5 milijonov mark. Dami so izplačali 780.000 mark, ker je pa vladu določilne nemške zvezne države pričakovala "le" 4 milijone mark odškodnine, bi prejela ostanek 3.240.000 mark v več obrokih, za kar bi pa morala vrniti razna pisma in druge dokumente, ki bi prince postavili v slabo luč, če bi prišli v javnost. Med vojno je grofica živelna na Angleškem in ni prejela nobenega nadaljnega "obroka" za ljubezen, ki jo je bila nudila princu, a tudi ni izročila nobene kompromitirajoče listine. Prince je leta 1918. umrl in takoj po vojni se je vrnila dama do njegovih dedičev, da bi ji izplačali ostalo vsto. Dali so ji še 50.000 mark, potem so se pa uprili. Tožila jih je in je, tožbo pri vseh inštančah — izgubila. Zadnja inštanča se je postavila na stališče, da je šlo v tem slučaju za pravno neveljavno kupčijo, ki diši celo po kaznivem izsiljevanju. Za vsakega dostojnega človeka je samo ob sebi umeyno, da vrne ali unici ali pa vsaj skrbno skrije pisma, ki ti ugotvila biti drugemu človeku neprjetna. Naravnost nemoralno pa je, če se takšna pisma izkoriscijo v sebične namene in kot predmet za trgovjanje.

Anina je povesila glavo.

Bilo je, kot da je Bernaut s temi par besedami izrekel nad njo sodbo. Da, on je govoril resnico. Obsojena je bila, da nikdar več ne napravi koraku nazaj, če bi ne hotela sprejeti nase najbolj poniževalnega preklica. Ušla je zakonu, da isče ljubezen in sedaj je zahtevala njen čast in njen ponos živeti ljubezni — ali pa umri na njej.

Za njo sta obstajali le dve možnosti, — živeti ali umreti vsled ljubezni in Trelauer je sam nislil tako ter jo "pustil" proglašiti to. On ni dopustil možnosti, da bi jo poraz njenega srca privedel nazaj k njegovemu srcu, kajti poznal je, da je kot zelo ponosno, preveč ponosno, da bi se ponizala pred možem, katerega je kruto žalila.

On je objokoval nežno, brezupno in poželjivo, vendar pa je hotela, da ohrani spoznanje do same sebe. Sože ter skrb za njen slovesni tribut, katerega je plačeval svoji slabosti kot mož in soprog. Ni imel moči, da bi sovražil, a ni prenesel, da bi bila prezirana, čeprav je vedel, da je zavedno popolnoma izgubljena ranj.

Anina se je počasi pogledala po celu z roko, kot da hoče prepodbiti nejubno jih sliko, ki ji je predstavila mirno hišo, polno varnosti in udobnosti, katero je nekega dne zapustila v blazni zaslepjenosti. Ozira se je po vrtu, polnemu cvetja, na sinje morje ter na vsakdanjo, majhno hišico za njenim hrbtom, v kateri bo stanovala neka druga, kakor hitro se bo izselila. Zadušila je vzdihljaj ter skušala obvladati svoje misli, kajti prepad med takrat in sedaj je bil preveč grozen. Ni hotela, da bi Bernaut uganil njene misli. Prisilila je svoj pogled, da je bil stalen ter je zopet obnovila pogovor.

— Vi ste torej prišli semkaj, da se trgovski pogajate z menoj, govorila je vprašala.

— Da, bilo mi je na tem, da vam nudim pojasnila, za katerega ste prisili v svojem pismu. Ali me hočete poslušati?

— Gotovo, če ni stvar preveč komplikirana za moj razum!

— Izvazno inostavna je.

Pri tem je potegnil iz svojega prsnega žepa večje število papirjev,

katere je razprostirl po vrtni mizici, kjer je ležala tudi kniga Anine.

— V zakon se prinesla dvanajst stotin tisoč frankov v vrednosti listin ter doto, vredno šestdeset tisoč frankov. Dvanajst stotin tisoč frankov je torej vaša lastina, ker se niste poročila za skupnost imetja. Ta denar je vaš mož naložil v banko in tam se nahaja še sedaj...

Anina se je vmešala v pogovor.

— Od teh dvanajstih stotin tisoč frankov imam torej le obrestiti?

— Popolnoma pravilno. Sedem in štirideset tisoč frankov letnih interesov. Ce bi bil gospod Trelauer zmožen vložiti to sveto v banki, bi se dosedel brez dvom, že podvojila, a on se je strogo držal določb poročnega kontraktu. Vsled tega imate vsako leto na razpolago nekako petdeset tisoč frankov, ki so vaša lastina, katerih pa ne morete dvigniti brez podpisa svojega moža.

— Odkop da prihaja denar, katerega dvigujem že več kot eno leto pri bančni trdvi Barante?

— Iz hiše Trelauer, — je odvrnil Bernaut hladno.

— Od mojega moža? Z denarjem svojega moža sem...

Ni dokončala svojega stavka. Vse tekoj je pretresla mrzlica, tako neznosna se je, da je zdelila ta grozna resnica. Bernaut se je delal kot da ne zapazi njene bledote ter je nadaljeval z pojasnilo.

— Na dan odpotovanja ste dvignili sveto sto in petdeset tisoč frankov pri banki in vso, katere vam je izplačala trdka Silvestri & Barante znašajo osemesto in trideset tisoč frankov. Vsled tega ste potegnili od nas devet sto in osemdeset tisočakov in čeke za to vam lahko predloži trdka Trelauer.

— Jaz vendar nisem imela nikdar namena, da bi postala dolžnica svojega moža! — je vzkliknila Anina, tresčo se od groze. — Vse to hočem plačati. Nitesar nočem ostati dolžna! Misel, da bi ga oškodovala le za en frank, bi mi bila naravnost neznotna!

— Ne delajte vendar toliko trušču radi par stotisoč frankov, milostna gospa! — je odvrnil Bernaut, ki se je otožno smehjal. — Vi ste Trelauerju povsem drugače škodovali. Če bi bilo v njegovih močih kupiti z zlatom nazaj vaše srce, bi bil on danes reven mož, — a srečen.

— Ah, vi me morate prav razumeti, gospod Bernaut. Da igra denar sploh kako vlogo med mojim možem in menoj, ne spravlja v zelo čuden položaj in moje srce je ogorčeno proti temu! Lahko sem izdala svojega moža, a izkorističati ga nočem. To morale čutiti z menoj vred! Neznotna mi je misel, da bi mož pokazal napram meni tako radost, dočim sem jaz...

Udarila je skupaj roki ter ogorčeno vzkliknila:

— Ta velikodušnost je sramotna zame! Ponižuje me do vlačuge! — Milostna gospa, — je odvrnil Bernaut neginjen, a spošljivo, — vi ne poznata pravilno mojega prijatelja. Podčakavate mu misli, katerih ni nikdar gojil. Ko ste potrebovali denar ste izstavili ček na njegovo hišo, in on jih je plačal. Kaj bi rekli, če bi zabranili izplačevanje vspričo občutkov, katerim dajete izraza prav sedaj? Ali bi mu ne očitali, da ravna nepošteno? Ali ce bi vam skušal odrediti sredstva do življenja, da se osveti za bol, katero ste mu povzročili? Ali ni ravnal, kot sta mu ukazovala njegov razum in sreča in kot mu je narekovala njegova tenkočutnost? Dostavljai, da ne bo nikdar občival, če vztraja pri svojih nazorih in obsojaje ga tako, kot se vam zlubi!

Anina je sedela tam, s povešeno glavo in z očmi, ki so bile nepremenljivo zapletene v tla. Zadnje besede Bernauta so spravile do polnega umevanja, kako nempremisljeno in lahkobiljeno je bilo njen ravnanje tekom zadnjega leta. Videla je kako je materialno in moralno prekašal ta Trelauer. Vsled tega je rekla po kratkem razmisliku:

CENA
\$1.
GLAS NARODA
216 W. 18 STREET
NEW YORK

BOŽIĆ V STARI DOMOVINI

Onim, ki so namenjeni potovati v staro kraj za Božič, poročamo, da priredimo zadnji izlet to leto na največjem in najhitrejšem parniku francoske parobrodne družbe —

ILE DE FRANCE BOŽIČNI IZLET —